

Balada z hor

Vojta Kidák Tomáško

1. Byl podzimní nevlídný den
a na horách už ležel sníh,
na kraji města dům poslední stál,
někdo v něm písničku hrál.
2. Tak milou a prostou jak vánek,
co na jaře přináší den,
chvílemi ostrou jak vrcholky hor,
co muže vábí a zvou.
3. Sundal jsem ze zad svou krosnu,
potichu vešel jsem dál,
u okna seděl a jenom tak hrál,
jak by mě čekal a zval.
4. Měl drsnou a zarostlou tvář
jak všichni chlapi tam z hor
a oči čistý jak srpnovej den,
jen bez berlí nemoh' se hnout.
5. Podivnou baladu zpíval,
že pokořil nejvyšší štít,
na cestě zpátky jen jeden zlej krok,
když našli ho, nemoh' dál jít.
6. Byl podzimní nevlídný den
a na horách už ležel sníh,
tma jako samet, ta skryla můj stín,
a refrén mě doprovodil.